

Sygn. akt: I C 4124/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mariola Majer-Świrska

Protokolant: Agnieszka Banasiak

po rozpoznaniu w dniu 08 października 2018r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M. (1), T. W., U. W., P. K., M. M. i S. Z.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. M. (1) kwotę 2.150,00 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 maja 2017r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo J. M. (1) oddała;

III. zasądza od powoda J. M. (1) na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 2.784,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki U. W. kwotę 2.150,00 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 25 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty;

V. w pozostałym zakresie powództwo U. W. oddała;

VI. zasądza od powódki U. W. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 2.784,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VII. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki P. K. kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty;

VIII. w pozostałym zakresie powództwo P. K. oddała;

IX. zasądza od powódki P. K. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 1.386,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

X. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. W. kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty;

XI. w pozostałym zakresie powództwo T. W. oddała;

XII. zasądza od powoda T. W. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 1.386,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

XIII. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. M. kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty;

XIV. w pozostałym zakresie powództwo M. M. oddala;

XV. zasądza od powoda M. M. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 1.386,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

XVI. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki S. Z. (Z.) kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty;

XVII. w pozostałym zakresie powództwo S. Z. oddala;

XVIII. zasądza od powódki S. Z. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 1.386,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 4124/17

UZASADNIENIE

Powód J. M. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 21.500,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 maja 2017r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią ojca na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 02 października 2008r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

Powódka U. W. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 21.500,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią ojca na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 02 października 2008r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

Powódka P. K. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 10.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią dziadka na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 02 października 2008r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

Powód T. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 10.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią dziadka na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 02 października 2008r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

Powód M. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 10.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią dziadka na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 02 października 2008r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

Powódka S. Z. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 10.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2017r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią brata na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 02 października 2008r. oraz kosztów procesu

według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że w dniu 02 października 2008r. na drodze krajowej nr (...) pomiędzy miejscowościami W. i S. – F. A. – nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując bez wymaganych uprawnień samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), jadąc z niedopuszczalną prędkością w kierunku S. nie zachował należytej ostrożności i nie rozpoczął hamowania widząc nieprawidłowo poruszający się pojazd kierowany przez J. M. (2) – znajdujący się na jego pasie ruchu, w efekcie czego doszło do zderzenia, w wyniku którego J. M. (2) zmarł.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sulęcinie z dnia 07 kwietnia 2009r. w sprawie o sygn. akt. (...), uznano F. A. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 177 § 2 k.k. i skazano go na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat. Pojazd, którym kierował sprawca zdarzenia, w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej OC u strony pozwanej.

Zmarły J. M. (2) był ojcem J. M. (1) i U. W., dziadkiem P. K., M. M. i T. W. oraz bratem S. Z..

Powodowie zgłosili stronie pozwanej swoje roszczenia w roku 2017.

Na mocy decyzji z dnia 09 maja 2017r. strona pozwana przyznała powodowi J. M. (1) kwotę 22.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając ją przy wypłacie o 50% przyczynienia się zmarłego J. M. (2) do szkody, co ostatecznie skutkowało wypłaceniem kwoty 11.000,00 zł.

Na mocy decyzji z dnia 24 sierpnia 2017r. strona pozwana przyznała powódce U. W. kwotę 22.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając ją przy wypłacie o 50% przyczynienia się zmarłego J. M. (2) do szkody, co ostatecznie skutkowało wypłaceniem kwoty 11.000,00 zł.

Roszczenia pozostałych powodów nie zostały uwzględnione.

Powodowie podali, że wskutek tragicznego zdarzenia utracili najbliższą im osobę ojca, dziadka i brata. Podali, że swoje roszczenie wywodzą z art. 446§4 k.c. , albowiem czyn niedozwolony popełniony został po dniu 3 sierpnia 2008r. oraz, że poszkodowany był rodzinną osobą. Wychowywał swoje dzieci – J. i U. z oddaniem, był otwarty dla rodziny i przyjaciół, często odwiedzał swoją rodzinę, regularnie telefonował i spajał całą rodzinę.

Powodowie J. M. (1) i U. W. zarzucili, że wypłacone im kwoty są rażąco zaniżone i nieodpowiednie wobec stopnia krzywdy jaką odnieśli w wyniku śmierci ojca, zaś odmowa wypłaty na rzecz pozostałych powodów jest niesprawiedliwa.

Roszczenie o odsetki powodowie wywiedli na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c.

Strona pozwana (...) S.A. w W. nie uznała powództw i wniosła o ich oddalenie oraz zasądzenie od powodów (1-6) na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania wedle norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego. W odpowiedzi na pozew przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne w związku ze zdarzeniem z dnia 02 października 2008r., w którym przyznano powodom J. M. (1) i U. W. kwoty po 11.000,00 zł pomniejszone o 50% -przyczynienia się J. M. (2) do zaistniałego zdarzenia, w którym poniósł śmierć. Strona pozwana zarzuciła, że w jej ocenie przyznana kwota zadośćuczynienia dla powodów – dzieci zmarłego (po 22.000,00 zł) jest wystarczająca, a żądania powodów są wygórowane. Zdaniem strony pozwanej, powodowie nie przedstawili żadnych okoliczności świadczących, że ze zmarłym łączyła ich szczególna więź.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 października 2008r. na drodze krajowej nr (...) pomiędzy miejscowościami W. i S. – F. A. – nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując bez wymaganych uprawnień samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), jadąc z niedopuszczalną prędkością w kierunku S. nie zachował

należytej ostrożności i nie rozpoczął hamowania widząc nieprawidłowo poruszający się pojazd kierowany przez J. M. (2) – znajdujący się na jego pasie ruchu, w efekcie czego doszło do zderzenia.

Na skutek zaistniałego zdarzenia, tj. zderzenia się pojazdów, śmierć poniósł J. M. (2), który wyjechał z drogi podporządkowanej wprost pod jadący po drodze głównej samochód marki V. (...) kierowany przez F. A., przyczyniając się tym samym do zaistnienia zdarzenia.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sulęcinie z dnia 07 kwietnia 2009r. w sprawie o sygn. akt(...), uznano F. A. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 177 § 2 k.k. i skazano go na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat. Pojazd, którym kierował sprawca zdarzenia, w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej OC u strony pozwanej.

Zmarły J. M. (2) był ojcem J. M. (1) i U. W., dziadkiem P. K., M. M. i T. W. oraz bratem S. Z..

Dowody:

- akta Sądu Rejonowego w Sulęcinie o sygn. akt (...) i znajdujące się w nim dokumenty, w tym wyrok z dnia 07.04.2009r.

Powodowie pismami z dnia 08 marca 2017r., 20 marca 2017r. i 27 marca 2017r. zgłosili stronie pozwanej swoje roszczenia o wypłatę zadośćuczynienia w związku ze śmiercią ich ojca, dziadka i brata J. M. (2).

Na mocy decyzji z dnia 09 maja 2017r. strona pozwana przyznała powodowi J. M. (1) kwotę 22.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając ją przy wypłacie o 50% przyczynienia się zmarłego J. M. (2) do szkody, co ostatecznie skutkowało wypłaceniem kwoty 11.000,00 zł.

Na mocy decyzji z dnia 24 sierpnia 2017r. strona pozwana przyznała powódce U. W. kwotę 22.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając ją przy wypłacie o 50% przyczynienia się zmarłego J. M. (2) do szkody, co ostatecznie skutkowało wypłaceniem kwoty 11.000,00 zł.

Strona pozwana odmówiła wypłaty zadośćuczynienia na rzecz powodów P. K., M. M., T. W. i S. Z..

Dowody:

- wezwanie do zapłaty zadośćuczynienia z dnia 08.03.2017r. – k. 77-79;

- wezwanie do zapłaty zadośćuczynienia z dnia 20.03.2017r. – k.81-83;

- wezwanie do zapłaty zadośćuczynienia z dnia 27.03.2017r. – k. 84-86;

- decyzja strony pozwanej z dnia 09.05.2017r. – k. 88-90;

- pismo strony pozwanej z dnia 15.05.2017r. – k. 91;

- pismo strony pozwanej z dnia 16.05.2017r. – k. 92;

- pismo strony pozwanej z dnia 17.05.2017r. – k. 93;

- pismo strony pozwanej z dnia 23.05.2017r. – k. 94-95;

- pismo strony pozwanej z dnia 09.06.2017r. – k. 96;

- decyzja strony pozwanej z dnia 24.08.2017r. – k. 98-99;

- odpis skrócony aktu małżeństwa powódki U. W. k. 68-69;

-kopia dowodu osobistego powódki P. K. wraz z zaświadczeniem o zawarciu przez nią małżeństwa i akt urodzenia - k. 70-72;

- odpis skrócony aktu urodzenia powoda M. M. wraz z kopią dowodu osobistego – k. 73-74;

- kopia dowodu osobistego powoda T. W. – k. 75;

- kopia dowodu osobistego powódki S. Z. – k. 76

Zmarły J. M. (2) w chwili śmierci miał 72 lata (urodził się w roku 1936).

Przez okres 12-13 lat (mniej więcej w okresie od 1991 do 2003r.) prowadził wspólnie z pierwszą małżonką Ośrodek w P., przebywając tam na stałe. Do L. przyjeżdżał w tym czasie tylko na chwilę w celu pozalutowania spraw.

Po roku 2003, po śmierci pierwszej żony, J. M. (2) przebywał w L., jednak tylko do czasu kiedy poznał swoją drugą żonę i przeniósł się do niej do S., a w roku 2005 wziął z nią ślub.

Powód J. M. (1) – syn zmarłego J. M. (2) ma obecnie 49 lat, w chwili śmierci ojca miał 39 lat. Mieszkał z rodzicami, tj. ze zmarłym ojcem J. M. (2) do 22 roku życia, kiedy to urodził mu się syn w roku 1991 – powód M. M. i kiedy to się ożenił. J. M. (1) podjął pracę mając lat 19.

M. M. w chwili śmierci dziadka miał 17 lat.

Powódka U. W. – córka zmarłego J. M. (2) ma obecnie 56 lat, w chwili śmierci ojca miała 46 lat. Była wówczas mężatką, posiadała dwoje dzieci - powódkę P. K. w wieku 21 lat i syna powoda T. W. w wieku 16 lat.

Powodowie utrzymywali ze zmarłym kontakt telefoniczny, z tym że wnukowie raczej przy okazji, tzn. wtedy, kiedy ich rodzice rozmawiali z J. M. (2).

Do P. jeździły dzieci w czasie wolnym, głównie podczas wakacji. W zimie tam nie jeździli. W S., gdzie zmarły przeprowadził się do drugiej żony, powodowie byli jedynie kilka razy, w tym powód J. M. (1) nie był tam ani razu, zaś powódka U. W. była na ślubie ojca i potem jeden raz, gdyż pracowała i miała psa, którego nie mogła zostawić, żeby odwiedzić ojca. Żaden z powodów nie miał ze zmarłym szczególnej, wyjątkowej więzi.

Zmarły J. M. (2) według oświadczenia powodów był rodzinnym człowiekiem, pomagał finansowo i duchowo. Żaden z powodów nie przeżył załamania nerwowego po śmierci J. M. (2), nie podjął leczenia, nie zażywał żadnych leków.

Dowody:

- częściowo zeznania świadka B. F. - k. 154verte;

- częściowo zeznania świadka J. W. - k. 155;

- częściowo zeznania świadka G. Z. - k. 155verte;

- przesłuchanie powodów S. Z., J. M. (1), P. K., T. W., M. M. i U. W. w charakterze strony - k. 164verte -167verte

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako uzasadnione jedynie co do zasady należało uwzględnić, ale w bardzo niewielkiej części, oddalając je w przeważającym zakresie roszczenia o zadośćuczynienie. Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 2.150,00 zł w stosunku do J. M. (1) i U. W. – zstępnych zmarłego i ponad kwoty po 1.000, zł w stosunku do P. K., M. M., T. M. i S. Z. – wnuków i siostry zmarłego.

Powodowie domagali się zadośćuczynienia w związku z treścią przepisu art. 446 § 4 k.c., zgodnie z którym sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W sprawie bezspornym było, że w dniu 02 października 2008 roku ojciec, dziadek i brat powodów J. M. (2) poniósł śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego, jak również to, że strona pozwana (...) S.A. w W., przyznała powodom J. M. (1) i U. W. na etapie postępowania likwidacyjnego w roku 2017 kwoty po 22.000,00 złotych z tytułu zadośćuczynienia, pomniejszając je odpowiednio przy wypłacie o 50% i wypłacając ostatecznie kwoty po 11.000,00 zł.

Poza sporem był także fakt przyczynienia się zmarłego do powstania szkody oraz stopień tego przyczynienia się określony na 50%.

Spór między stronami procesu dotyczył wyłącznie wysokości dochodzonego przez powodów roszczenia. Powodowie twierdzili bowiem, że przyznana im - i to tylko na rzecz J. M. (1) i U. W. - przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego kwota po 11.000,00 zł nie jest adekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez nich w związku z tragiczną śmiercią ojca, a brak przyznania na rzecz P. K., T. W., M. M. i S. Z. jest rażąco niesprawiedliwa. Strona pozwana z kolei utrzymywała, że przyznane przez nią na rzecz jedynie dwoje z powodów świadczenie - spełniło swoją funkcję kompensacyjną.

Zadośćuczynienie ma kompensować ból spowodowany śmiercią osoby bliskiej oraz przedwczesną utratę członka rodziny. Nie sposób wycenić krzywdy, bólu czy cierpienia po stracie osoby bliskiej, dlatego każdy przypadek powinien być rozpatrywany indywidualnie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności przez pryzmat dramatyzmu doznań osób bliskich zmarłemu, poczucia osamotnienia i pustki, cierpienia moralnego krzywdy psychicznej i emocjonalnej wywołanej śmiercią osoby najbliższej, rodzaju i intensywności więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, charakteru i rodzaju zaburzeń w prawidłowym funkcjonowaniu członków rodziny zmarłego, roli jaką w rodzinie pełniła osoba zmarłego, stopnia w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 3 czerwca 2011 r. III CSK 279/10, Lex nr 898254).

Sąd ustalając stopień krzywdy kierował się nie tylko subiektywnymi odczuciami powodów w tym zakresie, lecz także ważył czy odczucia te usprawiedliwione są obiektywnymi okolicznościami. W piśmiennictwie zwraca się uwagę, że indywidualne okoliczności danego przypadku, w szczególności wiek poszkodowanego, jego sytuacja rodzinna czy stopień wrażliwości powinny być brane pod rozwagę, lecz stosować należy wobec nich obiektywne kryteria.

Sąd dokonał ustaleń rozmiaru krzywdy wszystkich powodów w oparciu o częściowe zeznania świadków B. F., J. W. i G. Z. oraz w oparciu o przesłuchanie powodów.

Zeznania świadków nie potwierdziły bardzo bliskich i wyjątkowych relacji powodów ze zmarłym. Świadek B. F. zeznał jedynie, że zmarły chwalił swoje dzieci i nic więcej nie potrafił zeznać w tej sprawie. Dodał jedynie, że powodowie przeżyli śmierć J. tak jak i on i nie słyszał, żeby któryś z powodów miał depresję po jego śmierci. Świadek J. W. - zięć zmarłego podał, że miał dobre relacje ze zmarłym, że odwiedzali się w P. i w L., a pomoc zmarłego polegała na odwiedzinach. Na pytanie zaś pełnomocnika powodów świadek ten zeznał, że jak był na bezrobociu, to miał duchową pomoc zmarłego. Nie pamiętał jednak, kiedy teść obchodził imieniny. Dodał, że dla wszystkich śmierć J. to była wielka strata. Świadek G. Z. natomiast podał, że nie wie jakie relacje łączyły jego kuzynów z dziadkiem - powodów P. K., M. M. i T. W., ale wydaje mu się, że bliższe niż jego. Świadek ten zeznał, że on też jeździł z kuzynami do P. do zmarłego, ale tylko latem, w zimie tam nie jeździli. Nie słyszał, żeby któryś z powodów przechodził depresję czy też leczył się po śmierci J..

Świadkowie zawnioskowani przez powodów byli oszczędni w słowach, nie wskazali na szczególnie mocne, wyjątkowe i wyróżniające się więzi łączące powodów ze zmarłym, ani też nie wskazali na krzywdę po stronie powodów, która miałaby się zaznaczyć w jakiś szczególny sposób, a odczuwali normalny żal po stracie najbliższego członka rodziny.

Każdy ze świadków podał, że były to normalne więzi rodzinne i w tym zakresie ich zeznania były ze sobą zbieżne i zostały ocenione przez Sąd jako wiarygodne. Zgodnie świadkowie podali, że żaden z powodów nie leczył się w związku ze śmiercią J. M. (2), czy też nie przechodził depresji po jego śmierci.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów oraz w oparciu o przesłuchania powodów, którym to Sąd dał wiarę w całości, uznano, że powództwo zostało uzasadnione jedynie w niewielkiej części. Sąd nie znalazł podstaw dla odmówienia wiarygodności powodom. I tak, S. Z. przyznała, że chciała już o sprawie zapomnieć, ale jak podała powódka U. W. w odpowiedzi na pytanie Sądu, dlaczego wniosła sprawę do Sądu – „Nadarzyła się okazja z firmy (...)” i dlatego też wnioskować można, że powództwo złożyła S. Z.. Powódka U. W. nie oświadczyła, że ma poczucie krzywdy po śmierci ojca, że odczuwa ból z tym związany, ale że nadarzyła się okazja z firmy (...), to założyli sprawę.

Sąd ustalił, że powodowie nie snuli wspólnych planów na przyszłość ze zmarłym. Zmarły zawarł ponowny związek małżeński po śmierci swojej pierwszej żony i przeniósł się do S. w (...), gdzie stale przebywał.

Powód J. M. (1) nie odwiedził ojca w S., dokąd się wyprowadził jego ojciec ani razu, zaś powódka U. W. podała, że nie odwiedzała ojca w S., bo pracowała, a poza tym – jak podała - miała psa, którego nie mogła zostawić. Przy czym pamiętać należy, że wówczas posiadała małoletnie dzieci i męża, z którymi mogła tego psa zostawić, aby odwiedzić ojca. Powódka podała prawdę zdaniem Sądu i wskazała jakie relacje jej i pozostałych powodów z jej ojcem faktycznie były. Ona i jej brat J. M. (1) nie odwiedzali ojca J. M. (2), a małoletni powodowie jeździli do dziadka w czasie wolnym, jak dzieje się w normalnych rodzinach. Nie można tym kontaktom przyznać waloru szczególnych, wyjątkowych więzi. Co więcej, powodowie przyznali, że dziadek i babcia (pierwsza żona zmarłego) stanowili jedno i nie można wskazać, że tylko dziadek zajmował się wnukami. Słuchani w charakterze stron M. M. i T. W. podali, że z dziadkiem rozmawiali przez telefon przy okazji gdy zmarły rozmawiał z ich rodzicami. Podali, że jeździli do P. w czasie wolnym oraz, że w S. byli z 5 razy w przeciągu 3 lat, w tym 2 razy w czasie świąt. Opisać relacje z dziadkiem, które zdaniem Sądu były normalnymi relacjami wnuków z dziadkiem, przy czym kilkakrotnie byli z nim na wycieczce.

Powodowie nie wskazali, że przechowują jakieś pamiątki po zmarłym, nie wskazali i nie wykazali niczego szczególnego w relacjach ze zmarłym. Powodowie zatem, reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika procesowego nie wykazali, mimo obowiązku wynikającego z art. 6 kc, aby doznali głębokiego i trwałego stresu pourazowego, który miałby znaczący wpływ na ich równowagę emocjonalną i psychiczną oraz aktywność życiową (brak w tym zakresie opinii biegłego z zakresu psychiatrii lub psychologii). Powodowie nie interesowali się też przebiegiem postępowania sądowego i ustaleniami w sprawie karnej po śmierci J. M. (2).

Wobec powyższego sąd uznał, że kwoty: 2.150,00 zł na rzecz J. M. (1) i U. W. tytułem dopłaty do już wypłaconych kwot po 11.000,00 złotych oraz kwoty po 1.000,00 zł na rzecz P. K., T. W., M. M. i S. Z. będą adekwatnymi zadośćuczynieniami za krzywdę w związku z zerwaniem więzi rodzinnej i faktu, że J. M. (2) śmierć poniósł w wyniku wypadku, czym zerwana została owa więź rodzinna. Powodowie stracili członka rodziny. Sąd uznał, że kwota 2.150,00 zł (4.300,00 zł =100%) zasądzona na rzecz dzieci zmarłego J. M. (2) (obok 11.000,00 zł) jest adekwatna i będzie przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną, a ponadto utrzymana jest w granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Co uzasadnia stwierdzenie, że jest to kwota ekonomicznie odczuwalna dla tychże powodów oraz w konsekwencji uzasadnia oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Sąd uznał również, że kwoty po 1.000,00 zł (2.000,00 zł =100%) będą adekwatnymi do krzywd pozostałych powodów, mając na uwadze wiek, w jakim utracili dziadka i brata, co sprawiło, że w pozostałym zakresie sąd ich żądania oddalił.

Odnośnie odsetek za opóźnienie sąd orzekł w oparciu o przepisy art. 481 § 1 i § 2 kc w związku z art. 817 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu po upływie terminu od zgłoszenia roszczeń względem strony pozwanej.

Żądanie każdego z powodów zostało uwzględnione w 10% i mając na uwadze to rozstrzygnięcie należało również orzec o kosztach procesu. Powodowie ponieśli – zdaniem powodów wyrażonym w pozwie - jednakowe koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie po 3.600,00 zł każdy. Dodatkowo powodowie mieli ponieść koszty opłat sądowych od

pozwu oraz opłat skarbowych od złożenia pełnomocnictw w kwocie po 34,00 zł, a strona pozwana składając jedno pełnomocnictwo w sprawie przeciwko sześciu powodom uściła tylko raz opłatę skarbową, którą sąd rozliczył orzekając o rozliczeniu kosztów na rzecz J. M. (1) i U. W.. I tak, ich koszty to 4.709,00 zł, a strony pozwanej 3.617, zł wobec powyższego powodowie ci winni zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę po 2.784,40 zł Pozostali powodowie ponieśli koszty po 2.334,00 zł, a strona pozwana 1.800, zł w związku z tym od każdego z powodów na rzecz strony pozwanej zasądzono kwoty po 1.386,00 zł. Przy czym Sąd przyjął stawkę z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. za czynności adwokackie według §2 pkt 4 na poziomie 1.800,00 zł, a nie jak wskazano w pozwie 3.600,00 zł, albowiem powodowie ci wnosili o zasądzenie kwot po 10.000,00 zł, a zgodnie z Rozporządzeniem stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 5.000 zł do 10.000 zł – 1.800 zł.

Wobec powyższego sąd orzekł jak w sentencji wyroku.